नैषधीयचरितम् पंचमा सर्गः

~~[illegible]~~

२११ ४१

अर्थनामयिभवाङ्गिरिवास्येनर्तुमर्हतितमयापिभवलु। भीमऊर्ध्वपरयावनवानेयूयमेवगुरवः क्रूरणीमाः॥ १४॥ अर्पि
ताऽप्यमनोप्सम यंतीसुयमनवहमुपास्यमयायता। हीनं नेत्यतियतामपिलक्षः मामेमापिसुतरांनदंतेसु॥ १३॥ नुंडि
नेंद्रसुतया किलहर्षमांवरीहुमुररीसतमासो। वीडमेष्यतिपरं मयिदष्टेस्वीकरिष्यतिनसारवलुयुष्मान्॥ १४॥ तम
सीदतविधत्तनखेदंहृस्यमत्यसदृशंहिमनोदः। हास्यतेवकुलमानतुसाधंनहिधित्सुभिरनौपाधिकेन॥ १५॥ इद
शानिशंदिमानितदानीमाकलय्यसनलस्यवलारिः। शंसतिस्मकिमपिस्मयमानः स्वानुगाननविलोकनलोलः॥ १६॥
नाभ्यधायिनृपतेभवतेदंरोहितीरमणवंशभुवेव। लज्जतेनरसानालवमा्यादर्थितुस्त्वयमुरीकृतकाम्या॥ १७॥
मंगुरेनवितयंनकृपंवाजीवलोकमवलोकयसीमम्। येनधर्ममुशासीपरिहातुंधीरहोवलतिधीरतवाधि॥ १८॥
कतुलेऽनिजगन्तुनृदेवः श्राम्यकोप्सितमहविनयेन। दंडुराद्दिनैरेनिष्टकलंकीकृष्टमन्वमसभवानपिमाभूत्॥ १९॥
यामहर्षिरपिधामुरवमुदयानमानमनुयावन्तुष्टिः। त्वाद्दशास्यसकलः सकलंकः प्रीतमासिमाशकःपरमेकः॥ २०॥
नाक्षराणिपठताकिमपाठिप्रसृतः किमपवापाठितादि। इत्थमर्थितयसंशयदोलाखेलनंखलुवकारनकारः॥ २१॥

नै० ४

अब्रवीत्तमनलः स्वकनलेदं लब्धमुत्ससियशाःशाशिकल्पमशाकल्पदक्षपतिमार्थितमेनं नापकोपिशतमन्नुमिहान्यः॥१२२।
मद्य हन्यतकदापिमुदंयःस्वःसदामुपनमन्नभिलाषः।पसरेत्तदभिषेककृतानःसत्यजत्तसमतामदमद्य॥१२३॥
अत्रदस्ययमस्तमहष्टंवीरसेनकुलदीपतस्त्वमायाक्षिमणुभितुम्भषतिततकिंवदंशवसमेःसदृशोनः॥१२४॥रोहणोः
किमपियःकठिनानांकामधेनुरपियापाशुरेव।नैतयोरपिदधाभवदर्थीहाविधेत्मुरासिवत्सकिमेतत्॥१२५॥या
चितश्चिरयतिकनुधीरःप्राणनेशरणमपिशतिभूःकः।शंसतिद्विनयतांदकठिनिदूरंप्राङ्ख्मिषविषमहणनिहमी।१२६।
सूमनुष्वमपिदित्सतिशीतंसार्थिनाविमुखतायदभाजि।लोकमस्यखलुतंचगुटेनम्लानिरुक्षसतितद्युनसंघे।१२७।
अविवाञ्चवितमक्षरमेनंपाशपाशएरपिपाणिनुदस्य।कीर्तिरेवभवतांप्रियदाराःदानवीरहसरमौक्तिकहारा॥१२८।
यमार्गवर्म्मकिलयस्यनमेघंयस्यवअनमयमास्यिवतोवतास्याधिनाविजनकर्मदधीवीतन्कधर्म्ममवधारयधीर।१२९।
अद्य यावदपियेननिबद्धोनप्रमभविक्लिनुंबलिविध्यो।श्रास्थितावितयपताशुएपाशस्ववाहशासविजुषादुरपासः।उतराम
प्रेयसीजितसुधांशुमुखश्रीर्यामसुंवतिदिवंतानाविभमीसंगमकेयाद्दगार्थकःकदर्थयतितामविकीर्तिम्॥१३१॥

नैकिलमावं ॥२७॥ कथ्यते न कतमः स इति त्वं मां विवक्षुरसि किंचदलोपः । अ
र्धवर्त्मनि रुरा त्सिनच्छ्रांनिर्गमेननेपरिश्रमयेनां ।२८॥ सा शारस्य कुसुम
स्य शारवांस्य चितो विरहतां चिम्भिरंगैः । तांतविचितमपि व्याहर यत्तसस्वयीवरम
तायसतथी ।२९॥ मन्मथायपदधादितरासांदृति दृश्यविध्येवि·धिरासां । तेन
तस्यरवश्राः पथिवीचाः संगरंगरागिवाकलयंती ।३०॥ येषु येषु सरसाद्मयंतीभू
षणेषु यादवाधिगुकेषु । तत्र तत्र कलयाकिमिशेषो यः सहि द्विनिभको पुरुषार्थः ॥ ३१॥ शैशवव्यय
दिनावधितस्या यौवनोदयिनिराडसमाडो । आदरादहरहः कुसुमेषा रुहलास्मगन्मामिनिवेशः ॥३२॥
कुसुमीविसुमती कमितारः सादरास्तदतिथीभवितुंन । भीमनन्दस्मरभुवो रमिलाघेहूर मंतरमहोत्पतीनां ॥३३॥

नै.प्र.५ तेनजायदधतिर्दिवमागांसंरवसोरव्यमनुसर्तुमपित्वां। यन्मयीसतिभृतां न विलोके। तान्निमग्नमनसां
भुविलोके॥ ३४॥ वेदयद्यपिनकोपिभवं तं हंत हंतकरुणं विरुणद्धि। हस्ससेतदपियेनविवेकश्रोंत्र नाय
२ विषयेरससेकः॥ ३५॥ एवमुक्तवतिदेव ऋषिंद्रिशागमेद्दिमघवाननमुग्रा। उत्तरोत्तरमुमोहिविभूनांको
पिमंजुलतमःक्रमवादः॥ ३६॥ कानुजेम मनिजेदनुजार्येसेवायतिस्वशरणेरणवश्रा। यद्भुजांकमुप
3 धायजयांकं शर्मणास्वपितिवीतविशंकः॥ ३७॥ विश्वरूपकलनाद्दुपपन्नं तस्यजेमिनिमुनिलघु
दीये। विग्रहैमरवभुजामसहिमुर्व्यर्पतोमदशानिंसनिनाय॥ ३८॥ इदृश्या निखनयेविनयाध्विस
स्यिवान्सकनान्नुपदृस्या। अंशुभिःसितदृष्टवरीवाग्नारदःसनिरियायनिरेनाः॥ ३९॥ स्वार
सातलभवाद्दवशंका निर्दलोमिनवसन्वसुमत्याम्। यांगतस्यहृदिमेदुरदर्कःक्ष्मातलक्षयभ २

दाक्षिवितर्क्कैः ॥४०॥ वीक्षितस्त्वमसिमामथगंतुं तन्मनुष्यजगतेनुमनुष्व । किंनुवः परिहृतानविवादैस्तत्र
ताकुपगताविवदंते ॥४१॥ इत्युर्वशि सपयोधिनिरुद्धीं स्वर्प्रतीतिंजतिमिवसर्वबलेन । वारितोपिनुजगामससंद्यो नै
नाकियं सुपिपदान्यपराणि ॥४२॥ पर्वतेन परिपीयगभीरं नारदीयमुदितं जतिनेदे । स्वस्य कश्चिद्दपिपुष्ट
तपसः खेदिनिस्त्वयमदर्शिनपक्षः ॥४३॥ पारणायै बलरिपोरथमे मीशीलकोमलकरग्रहमर्हश । भैक्ष्यम
रक्षिताशनिवासवपादामुपदिदेश रतीशः ॥४४॥ नाकलोकभिषजोः सुषमायाः पुष्पचापमपि तुं
तिसेव । वेश्मितागमनिपक्ष्मदसोत्तद्वारसंक्रमितवैद्यकविद्यः ॥४५॥ मानुषीमनुसरस्य पयोरुवर्द्ध
भावमबलं बमघोनी । खंडितं निजमसूवियडुच्चैर्मानमानसरोरुहनेत्रा ॥४६॥ योमघोनिदिव
कुर्वस्मरमालेरभयामानिनिमिमालकभलंभिवर्णएव सखलज्वलमस्याः शांतमांतरमभाषतभंग्या ॥४७॥
श्रीवितीनकृतनमस्ससांतसामुत्सितरिपुमतीनः इत्थनस्मवाविहतामपादीर्घनिःश्वसितनिर्गमनेन ॥४८॥

नै.५ साधुनः पतनमेव मितः स्याद्दिव्यभण्यपततिलोत्तममापि। नामरस्य पतनेन करात्मा नन्दिलोलनवल
कुरुनालात्॥४९॥ मेनका मनसि तापमुदीतं यं विदित्सुर करोद्दनहिस्रो। तन्मुखं [illegible] दनिज हृदः पुट
पाकपंकलिपिमस्तजडाहि हृस्ताम्॥५०॥ उर्वशी गुणवशीकृतविश्वा तस्य यस्य मितभाव नियेनाश
५ क्रसोद्दसमापनसीमस्तां न कार्यमपुष्पद्रुषेव॥५१॥ काप्यि कामपि बुधद्रुमंएव तित्रिदिवमन्तरि रभाग:
किंविद्रुपस्व कश्यपसुतामभिगन्ता पश्य कश्यपसुतः शतमन्युः॥५२॥ श्यामलिमा समुनगह्वसगवी काष्ठे पि
एवातिमघोनिवभावे। वीक्ष्यते विसघृणास्मिन्नयणां किंयासिनस्वमपिसापर्यनुलाव॥५३॥ अन्वपुष्पुति
५२ पयःपृक्तनाथा समुद्रोहरितांकमितारः। वर्त्मकर्षतु पुरः परमेस्तत्तजलानुगतिकोनमहार्घः॥५४॥ यौपि
ताः छयगभोद्दमयंत्सोविन्नबोध्यविनुराजितज्जद्रूत्य। तञ्जप्रतिनमेरुपहाराः संख्यसौख्यकपटेन निगू रम
ढाः॥५५॥ विन्नमन्त्रविबुधैरपियन्नोऽस्व हियबतत्ररत्नसरवे। घोनकाविद्ध्यवाकिनिरूढासेव

सा वलन्निय त्रिहितजम् ॥ ५६ ॥ श्री अलंघितपयोरयवाहे लंभिता भुवममी सुरसाराः । वक्रितोन्नमित
कंधरबंधाः शुश्रुवुर्ध्वनिमधानि दूरम् ॥ ५७ ॥ किं घनस्य जलधेरथवेनं नैव शंशायितुमप्यलभं
ता । स्यंदनं परमहूरमपश्यन्निस्वनश्रुति सहाय नतंते ॥ ५८ ॥ स्तूतविभ्रमदकोलतुविभावं भावबो
धवतुरतुरगाणाम् । तत्र नैव जलतुषः फलमेतेनेषधं शुश्रुविरे विबुधेंद्राः ॥ ५९ ॥ वीक्ष्यतस्यवरुणए
६५ लरुणालयं वेमरनिविडं जउन्मयमा । नोविनीडउपतेः किमु सान्यग्राज्यविस्मयरसस्तिमितस्या ॥ ६० ॥
रूपमस्यविनिरूप्यमनंतधातिमात्मनिमापरविवंश्रावनतेसः । कीर्यतेहिमकलेन यदधुनापि सद
वः कालरवसकलेन अनेन ॥ ६१ ॥ यं बभार दहनः खलु तापे रूपधेयभरमस्य विमृश्य । तत्र
भूषवनलतामलिकलीमादपनलतेवतुहेतु ॥ ६२ ॥ कामनायकमथः कृतकाममकाममखिलामि
रवैष्यतदीयम् । कौशिकः स्वमरिबलं [illegible] नोमन खलु कौशिकमेव ॥ ६३ ॥ प्रेयरूप

नै.५ कविशेषनिवेशैः संवदद्भिरमराः स्फुतमूचैः। एष एव स नलः किमितीदं मंदमंदमितरेतरमूचुः॥६४॥ राम
लीयकगुणादयवादं मूर्त्तमुत्थितमनुपरिभाव्य। विस्मयाय हृदया निचितेन्नुस्तेन तेषु न सुरैः प्रबभूवुः॥६५॥
5 तेषु तद्विधवधूवरणार्हं नि रूपली सममयः सरथाथा। तस्य कुंडिनपुरं प्रति सर्पन्भूपतेर्व्यवसितानि समं मुः॥६६॥
धर्म्मराजसलिलेशहुताशैः प्राणतां श्रितमसङ्गतस्तैः। प्राप्य हृष्टबलविस्मृततापैर्भूतसाक्षि भवतमेतदवीति।६७॥
नैव नः प्रियतमोभयथासौ यद्यमुं न वृणुते वृणुते वा। एकतां हि हि भिगमम्मगुणज्ञं मन्यतः कथमदः प्रतिलंभः॥६८॥
मामुपेष्यति तदाय दिमं नो वेदनेयमियदस्य महत्वम्। ईदृशी वक्रय माकलयित्री मद्विशेषमपरान्नपटुत्री। ६९॥
नैषधे वनतरे तदमर्त्यायं ब्रीडितो न हि बहिर्भवितास्मि। स्वां गृहेऽपि वनितां कथमास्यं ह्रीनिमीलि खलु दर्शयिताहे। ७०
दूरवेद्यमनसामविधेयं किं न निश्चिखितु धीर्बुधेन। नाग[illegible]नायकमपास्य तमेकं सा स्म पश्यति परस्परमास्यं।७१॥
किं विधेयमधुनेति विमुग्धं स्वानुगाननमवेक्ष्य मघोना। शंसति स्म कपटेपटुरुचैर्वंचनं सममभिलष्य नलस्य।७२॥ राम

सर्वतः कुशलवान सि वः त्रितं स नैषध इति प्रतिभानः। स्वासनार्द्रसुहृदस्त्वयि रेखां वीरसेन नृपतेरिव वि
घ्नः॥७३॥ कम्प्रयास्य सितिन लिसलक्तुमायात्रया वृत्तुमयाजनि यन्त्रः। तन्नयेव फलसत्वरया त्वं नाथ नोद्य
मिद मागमिता किम्॥७४॥ एष नैषध स दण्डधरस्ते ज्वालजालकुटिलः स कृताशः। यादसां पतिरेष वशेषं
शासितारमभिगच्छ सुराणाम्॥७५॥ आर्थिनाव यममी सकृपमस्त्वां नले तिफलितार्थमवेहि। अर्थ
नः स्मरणमपास्य वरत्वे दत्तुमीहित नवातिकायनि वेदः॥७६॥ ईदृशीं गिरमुदीर्य विडौजाः जोषमास नृपावि
शिष्य वभाषे। नार्थिविघ्नमभिधातुमलं ते शेषशावावधि गुरुर्गुरुरस्य॥७७॥ आर्थिनामहृषिताखिलरो
माः स्वं स्वपः स्फुटकदंवकदंवम्। अर्थनार्पविनतश्रवणानां सम्प्रणामकरणाद्रुपनिन्ये॥७८॥ दुर्लभं
दिगधिपैः किममीभिस्तादृशं कथमहो मदधीनम्। ईदृशं मनसि रुद्धविरोधं नैषधेन समशायि चिराय॥७९॥ ७९
जीवितावधि वनीपकमात्रैर्याच्यमानमखिलं सुलभं यत्। अर्थिने परिवृढाय सुराणां किं वितीर्य परितु

केतः॥८०॥मा मज्जावहद्विमेपरमा सेवनीवितादपिधनादपिशुद्धी।नस्वमेवममसार्हतियस्याःशोडशीमपिकलांकिलनो
दी॥८२॥मीयतांकथममर्मासितमेपादीयतांद्रुतमयाचितमेव।तंविगस्तुकलयन्नपिवांछामर्थिवागवसरेसहतेयः॥८३॥
प्रार्थितेनवदुकाक्षुविडंबलंभितेनबकुयानलज्जा।अर्थिनायदपिदेमक्षितिदातातन्नलुंपतिविलंब्यददानः॥८४॥
यत्नदेयमुपनीयवदान्यैर्दीयतेसलिलमर्थिजनाय।साधनीकिविफलत्वविशोकान्नासमृद्धदयमत्युविकिस्मा॥८५॥
अर्थितेनतदेवहनमात्रंकिंतुजीवनमपिप्रतिपाद्यम्।एवमाहकुशवज्जलदायीद्रव्यदानविधिरुक्तिविदग्धः॥८६॥
पंकसंकरविगर्हितमर्हन्नर्थिनःकमलमर्घ्ययणायाः।अर्थिपाणिकमलंविमलंतद्दानसेवसमविदधीतसुधीस्तत्॥८७॥
याचमानजनमानसवृत्तेःपूरणायवतजन्मनयस्य।तेनभूमिरतिभारवतीयंनद्रुमैर्नगिरिभिर्नसमुद्रैः॥८८॥माध
नानिकृपणःखलुजीवंस्तद्वयार्थ्यपयतुजातुपरस्मै।तत्रचैषपतुरस्तेममवित्तंयत्तुनार्प्यमतितानिमृत्तोपि॥८९॥मामृ राम
मीमिरिहयाचितवद्भिर्द्धान्तजातमवमत्यजगत्याम्।यद्यशोमयिनिवेशितमेतान्निःक्रयोस्मिकृतमस्तुतदीयः॥९०॥
लोकएषपरलोकमुपेताहाविहायनिधनेधनमेकः।इत्यमुंखलुतदस्यनिमीलत्यर्थिबंधुरुदयंदयतेव्रतिः॥९१॥दानपा

त्रमधमर्लमिहेकयाहिकोटिगुणितं दिविदायि। साधुरेतिसुकृतैर्यदिकर्तुं पारलौकिकनुसीदमसीदत्॥९२॥ एवमा
दिसविविनयमूहूर्तेतानवोवतपातिर्निषधानाम्। आर्यदुर्लभमवाप्य सहर्षान्याय्यमाननयखलु लसितश्रि॥९३॥ नास्ति
जन्यजनकव्यतिभेदः सस्पमन्जनितो निजदेहः। वीक्ष्यवः खलु तन्नममताद्दां हृद्यमिमज्जनमुपैतिधायाम्॥९४॥ मत्तपः
फलनुतनुकृपलंवाप्यमीक्षणपयेन्द्रपैतिऽहर्शपारिणामंतिपुनर्नः स्वयस्त्ररुषतपांसिऽयांति॥९५॥ प्रत्यतिष्ठियाद
मां खलु देवीकर्मसर्वसहनव्रतमन्नमा। स्वयमप्यहहहज्जनमस्यायन्निज्ञैःस्व ऊनपादपयोजैः॥९६॥ जीवितोधिकम
प्याधिकंवायमनीषितमितोनरजिंमाहा। तेनवश्चारणामवलुसोयंन्नतवमकुनरस्तुकिमीहक्॥९७॥ एवमुक्तवति
वीतविरागेवीरसननतयोविनयेन। भावविषमामयशंकः कोप्यकेतवगुरुर्जिरमस्त्व॥९८॥ पाणिपीडनमहंदम
यंस्या: कामयेमहिमहीमिहिकाश्या। हृत्यमत्रकुरुनः स्मरभीतिं निर्जितस्मरविरस्यनिरस्य॥९९॥ आसतेशनम
विसितिस्पास्तोयराशिरासितेखलु रूपाः। किंयहादिविनज्ञाथतितभास्करस्य कृतमस्तुतुलामु॥१००॥ वि
श्वहृत्स्यनयनावयमेवलक्ष्णांवुधिमगाधमवमः। तामिहेववशनिवेश्यरहस्येनिरितिंनाहिलममाहसवे॥१०१॥

नै.५ शुभ्रवंशजनितोपिगुणस्यस्थानतामनुभवन्नपिशक्रः। क्षिप्तएवनमतानुमामुंसपरंसायकंधनुरिवाजनिवक्रः॥१२॥
तेनतेनवचसैवमघोनःसस्मरेवदकृपरंपरुषैः। ख्यातरत्नदुहितामघवाणीमार्जवंहिनकुटिलेषुनीतिः॥१३॥
सेयमुक्तरतादुरितानामन्यजन्मनिमयैवकृतानाम्। युष्मदीयमपियामहिमानंजेतुमिच्छतिकथापरपारं॥१४॥
७ वित्थवित्तमखिलस्यनकुर्यात्धुर्य्यकार्य्यपरिपंथितुमौनं। श्रीगिरांगुवरमस्तुपुनर्माःस्त्रीवपरवागपरास्ता॥१५॥
यन्मतौविमलदर्पणिकायांसंमुखस्यमखिलंखलुतत्त्वम्। तेपिकिंवितरथेदृशमाज्ञांमानयस्यसदृशीवितरीतुं॥१६॥
यामियामिकवरीतुमहंतद्रूततांतुकरणालिकयेवः। इद्वचोनमहतांवतजातावंचनेममगुणस्यप्रणापि॥१७॥
उद्भ्रमामिविरहान्मुकुरस्यामोहमेमिचयमुकुमर्महेयः। भूतवःप्रभवितास्मिरहस्यंरासितुंसकथमीदृगवस्थः॥१८॥
यांमनोरथमयींहृदिदृष्टावायःखापिम्यथकथंसतदये। भावगुप्तिमबलंवितुमीशेदुःखयाहिविषयाविदुषापि॥१९॥ राम
यामिकाननुपमप्रवमाहकृतांनिविशितुमपिसमतेकः। रक्षिलक्षजयबडवाग्निवेपुंसिविश्वसोतिकुचकुमारी॥२०॥
आदधीमधिकलदानकुलंहंप्राणमाचपल [illegible] यानतमालःशतगुणेनपनेन॥२१॥ श्री राम

नै. ६

॥ क्षत्याय दैत्यारि पतेः प्रयत्नो द्विषां निषेद्धा निपधप्रधा
नं । स भीम भूमीपति राजधानी लक्ष्मी तुलाराध रथस्पदस्य ॥ १ ॥
भैम्या समं नाऊ गणाद्द्रियां गं सद्वृत धर्म्मा स्थिर धीर धीशः । प्रया द्वि
पाने सु निरंतरायं दुर्वार मप्यां बुमिवा बशोय ४ ॥ २ ॥ नल
प्रणालो मिलदं बुजाक्षी संवाद पीयूष पाजि पासवेस्त्रे ॥

यान्वरंप्रतिपरेर्थयितारस्तेपियंवयमहोसपुरस्तात्। नैवनःखलुमनोरथमात्रंभूरपूरयदिशोपियशोभिः॥१३२॥ अर्थि
तांत्वयिगतेषुसुरेषुम्लानदानजनितोरुयशःश्रीः। अद्यपांडुगगनंसुरशाखंकिंबलेनकुसुमेनविधत्ताम्॥१३३॥ प्रस
वेतेभरतार्जुनवैण्यवत्स्वतिष्ठतोपिनलत्वमभीष्टदः। स्वगमनाफलतोयदिशंकसेतदफलंनिखिलंखलुमंगलम्॥१३४॥
८ इतिनःगलितेप्रतिपत्तिभिरभ्रपथायस्वराह्लादिनी धर्मार्थीस्वःप्रतापःक्षितिप्रतिभटाकृत्यानितांत्व्यापदाम्। स्वेतोर्मिःपुनती
पुनस्त्रिभुवनंस्तुत्याह्वयादेशनाद्व्यापणं शितिपीतलोहितहरित्नामान्वयंलुपत॥१३५॥ यंप्रास्तूतसहस्रपादुदभवत्पा
देनसंतःकृपंसप्लायातनयःस्मृतःकिलपितुःसात्वस्यमन्विष्टुति। एतस्यात्तरमघ्वनःसमजनित्वत्तेजसालंघनेसाहसै
राविपंगुरंघ्रिमिरभिव्यक्तीभवन्भानुमान्॥१३६॥ दूतस्यंसर्वीदतीशस्त्रिस्त्रापरिषदस्तागिरस्त्वांडुगभावेदेही
कामुकोपिप्रसभालीनिहितंदूसभारंनभारा। अंगीकारंगतेस्मिन्नमरपरिवृढैःसंभ्रतानंदमुद्वेभूयादंतादु
सिद्धेरबुध[illegible]विहितभवासीतातायत्रतत्र॥१३७॥ ८॥ श्रीहर्षंकविराजराजिमुकुटालंकारहीरःसुतं श्रीहीरःसुषुवेजितेंद्रियचयंमामल्लदेवीचयम्। तस्यश्रीविजयप्रशस्तिरचनातात
तस्यनव्येमहाकाव्येचारुणिनैषधीयचरितेसर्गोगमत्पंचमः॥ ॥इत्यायदेसारिपतेःप्रकृत्तोद्विषांनिषे